

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 22 czerwca 2016 r., mocą której organ powołujący tej instytucji odmówił uznania, że wnuczka skarżącego jest „dzieckiem pozostającym na [jego] utrzymaniu” w rozumieniu art. 2 ust. 2 akapit trzeci załącznika VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SE zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2017 r. – Intercontact Budapest / CdT

(Sprawa T-809/17)

(2018/C 072/48)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Intercontact Budapest Fordító és Pénzügyi Tanácsadó Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: É. Subasicz, adwokat)

Strona pozwana: Centrum Tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej (CdT)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Tytułem głównym, stwierdzenie, czy punkty kwalifikacyjne przyznane każdemu z kandydatów odpowiadają w rzeczywistości porównaniu przedstawionych ofert, oraz czy przestrzegają one zasady równego traktowania, niedyskryminacji, proporcjonalności i przejrzystości.
- Pomocniczo, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczącej wyniku postępowań przetargowych FL/GEN 16-01 i FL/GEN 16-02.
- Pomocniczo, po drugie, stwierdzenie nieważności postępowania przetargowego.
- Obciążenie kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Strona skarżąca opiera swój pierwszy zarzut na naruszeniu zasad równego traktowania, niedyskryminacji, proporcjonalności i przejrzystości, ponieważ strona pozwana zastosowała odmienną ocenę kandydatów w postępowaniu w sprawie zamówienia publicznego, w tym znaczeniu, że w każdym postępowaniu w odmienny sposób oceniła te same czynności. ⁽¹⁾
2. Strona skarżąca opiera swój drugi zarzut na tym, że strona pozwana dopuściła się nadużycia władzy, poprzez brak podania jej wnioskowanej informacji w postępowaniach w sprawie zamówienia publicznego. ⁽²⁾

3. Strona skarżąca opiera swój trzeci zarzut na naruszeniu przejrzystości postępowań w sprawie zamówienia publicznego, ponieważ strona pozwana opublikowała jedynie wynik postępowania w Dzienniku Urzędowym po upływie czasu i bez zawarcia pełnej treści wymaganej przez dyrektywę Unii. ⁽³⁾
4. Strona skarżąca opiera swój czwarty zarzut na tym, że strona pozwana naruszyła dyrektywę o zamówieniach publicznych poprzez brak poinformowania o terminach na wniesienie środka zaskarżenia, ograniczając przez to możliwość jego wniesienia. ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Motywy 1-90 przedstawienia motywów do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Artykuł 113 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

⁽³⁾ Artykuł 50 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

⁽⁴⁾ Załącznik V część D pkt 16 do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2017 r. – Luksemburg / Komisja

(Sprawa T-816/17)

(2018/C 072/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: D. Holderer, pełnomocnik, oraz adwokaci D. Waelbroeck i A. Steichen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- tytułem głównym – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.38944 wdrożonej rzekomo przez Luksemburg na rzecz firmy Amazon;
- posiłkowo – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa wdrożonej rzekomo przez Luksemburg na rzecz firmy Amazon, w zakresie, w jakim w decyzji tej nakazuje się odzyskanie pomocy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, złożony z trzech części, dotyczy naruszenia art. 170 TFUE, ponieważ Komisja nie wykazała istnienia korzyści po stronie Amazon EU S.à.r.l (zwanej dalej „LuxOpCO”).

- Część pierwsza zarzutu dotyczy faktu, że zastosowanie interpretacji indywidualnej przepisów podatkowych i jego powtórzenie w 2011 r. nie doprowadziło do przyznania żadnej korzyści, ponieważ opłata zapłacona przez osobę trzecią za licencję na aktywa niematerialne była wyższa od opłaty zapłaconej przez LuxOpCo na rzecz Amazon Europe Holding Technologies SCS (zwanej dalej „LuxSCS”) na mocy umowy licencyjnej. Strona skarżąca uważa, że decyzja Komisja z dnia 4 października w sprawie pomocy państwa SA.38944 wdrożonej rzekomo przez Luksemburg na rzecz firmy Amazon (zwana dalej „zaskarżoną decyzją”) niesłusznie stwierdza, iż opłata zapłacona faktycznie przez LuxOpCo odbiega od ceny w warunkach pełnej konkurencji.